

Arrest

nr. 230 544 van 18 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B.VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. VRIJENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken. U bent geboren op 17 juli 1987 in Oza. U studeert kantoormanagement en na uw hogere studies doet u kortstondige jobs. U woonde in Benin City. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

In 2007, op 19 à 20-jarige leeftijd ontdekt u dat u gevoelens heeft voor mannen. Uw medestudent, P., vertelt u dat hij u graag als zijn vriendje wil. U stemt hierin toe. Na jullie middelbare studies keert P. terug naar zijn ouders. Omwille van de afstand verwatert de relatie.

In 2009 wordt u toegelaten tot het hoger onderwijs. U leert op dat moment G. kennen. Hij helpt u in uw zoektocht naar huisvesting. Op een nacht wordt u wakker omdat iemand u aanraakt. Dit blijkt G. te zijn. Jullie beginnen een relatie.

Op 19 oktober 2019 worden G. en uzelf in uw eigen woning betrappt door de buurman. Hij roept de buurtbewoners bijeen. Hoewel G. gevat wordt, weet u te ontkomen.

U duikt die nacht onder in een hotelletje in de buurt van Benin City. Hier steelt u o.m. het paspoort van een andere hotelgast. U denkt dat u voor deze diefstal gedurende meerdere jaren in de gevangenis kan belanden.

Op 20 oktober 2019 reist u naar Lagos, van waar u met een taxi naar Cotonou, Benin gaat. In Cotonou neemt u een rechtstreekse vlucht naar België. In België aangekomen dient u op 21 oktober 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een internetartikel neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid omdat u niet in het bezit bent van de nodige documenten voor binnenkomst op het grondgebied, rechtvaardigt dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS is, afgaande op uw verklaringen, niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u uw homoseksuele relaties niet aannemelijk maakt.

Uw verklaringen omtrent uw eerste (homoseksuele) relatie met P. overtuigen allerm minst. U verklaart aanvankelijk dat u twee relaties gehad heeft (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 14/11/2019 (verder notities CGVS), p. 6), met P. en G.. Later nogmaals gevraagd hoeveel vaste partners u had in Nigeria, verklaart u echter dat u tot nu toe één partner gehad heeft (notities CGVS, p. 27). Gevraagd met wie, noemt u G.. Gevraagd of u met P. dan geen serieuze relatie had, verklaart u "Dat is mijn eerste man. Ik had P. en G.." Verder, gevraagd hoe lang u samen was met P., verklaart u dat u van 2007 tot 2009 met P. was (notities CGVS, p. 7). U verklaart eveneens dat jullie uit elkaar gingen nadat uw - middelbare - school afliep in 2008 (notities CGVS, p. 6 + p. 22). Echter, gevraagd wanneer u ontdekte dat u gevoelens had voor P., noemt u het getal "16" (notities CGVS, p. 21). Gevraagd of u toen 16 jaar was of dat u het jaar 2016 bedoelt, verklaart u "in 2016." Ter bevestiging gevraagd of u nog over P. spreekt, antwoordt u bevestigend. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent de periode waarin u een relatie had met P. en kan deze relatie niet eenduidig plaatsen aan de hand van uw studies. Dit tast de doorleefdheid van uw relatie grondig aan. Hoewel u verklaart dat u uw gevoelens niet in het openbaar kon tonen (notities CGVS, p. 3 + p. 6 + p. 8 + p. 19) en dat uw leven in gevaar is omwille van uw geaardheid (notities CGVS, p. 15) verwondert het dat u niet weet waarom P. zijn gevoelens durfde te uiten of wanneer P. zijn eigen geaardheid ontdekte (notities CGVS, p. 22). Dit prangt des te meer aangezien P. ineens ook twee van zijn vrienden outte als homoseksueel (notities CGVS, p. 21). Gelet op het voorgaande maakt u uw eerste homoseksuele relatie niet aannemelijk.

U maakt eveneens uw relatie met G. I. (...) niet aannemelijk. U verklaart dat uw relatie met G. begon in 2009 nadat u tot het hoger onderwijs toegelaten werd (notities CGVS, p. 6), welk diploma u behaalde in 2011 (notities CGVS, p. 11). U verklaart meermaals dat u G. leerde kennen omdat hij u hielp huisvesting te zoeken opdat u zou kunnen studeren (notities CGVS, p. 6-8 + p. 28). Later tijdens het onderhoud nogmaals gevraagd wanneer uw relatie met G. begon, verklaart u echter plotsklaps dat dit zo'n 4 jaar geleden was – in 2015 - en dat 2009 te lang geleden is (notities CGVS, p. 28).

U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de start van uw relatie met G. en kan deze relatie niet eenduidig plaatsen aan de hand van uw studies, te meer daar G. u hielp in uw zoektocht naar huisvesting tijdens uw studies. Dit tast de doorleefdheid van uw relatie grondig aan. Zoals eerder reeds aangehaald, verklaart u meermaals dat u uw gevoelens niet in het openbaar kon tonen (notities CGVS, p. 3 + p. 6 + p. 8 + p. 19), dat uw leven in gevaar is omwille van uw geaardheid (notities CGVS, p. 15). U was eveneens bang dat iemand zou vertellen dat u geen man was (notities CGVS, p. 19). Het is dan ook niet aannemelijk dat u niet weet waarom G. zijn gevoelens durfde te tonen (notities CGVS, p. 8 + p. 28) door bij u in bed te kruipen (notities CGVS, p. 6 + p. 28), te meer daar jullie ook spraken over jullie gevoelens (notities CGVS, p. 30). Het verwondert bovendien dat u niet weet hoe G. zijn geaardheid ontdekte, te meer daar hij zich nooit slecht voelde over zijn geaardheid. Aangezien jullie relatie begon in 2009 (notities CGVS, p. 11), dan wel in 2015 (notities CGVS, p. 28) en duurde tot oktober 2019 (notities CGVS, p. 6) en jullie spraken over jullie gevoelens (notities CGVS, p. 30), is het eveneens onbegrijpelijk dat u verklaart in Nigeria aan niemand verteld te hebben dat u homoseksueel bent (notities CGVS, p. 14 + p. 18 + p. 23-24). Bovendien, gevraagd of u in Nigeria persoonlijk homoseksuelen kent, noemt u enkel Peter en Collin – medestudenten uit het middelbaar – zonder dat u G. noemt (notities CGVS, p. 25), nochtans de man waarmee u beweerdelijk meerdere jaren een relatie gehad heeft en die beweerdelijk in uw eigen woning betrappt werd (notities CGVS, p. 6 + p. 16). Later gevraagd of u andere mensen kent die problemen gehad hebben omwille van hun geaardheid, verwijst u naar personen die u kent via tv (notities CGVS, p. 27). Gevraagd of u persoonlijk iemand kent, antwoordt u tweemaal ontkennend. Wederom vergeet u G., de man die volgens uw verklaringen in de gevangenis zit nadat jullie betrappt werden (notities CGVS, p. 9-10). Gelet op het voorgaande maakt u ook uw relatie met G. niet aannemelijk.

U legt eveneens inconsistente verklaringen af omtrent de ontdekking en de aanvaarding van uw homoseksuele geaardheid.

U verklaart dat u in 2007 uw geaardheid ontdekte (notities CGVS, p. 5-6), toen u zo'n 19 à 20 jaar oud was. U linkt uw ontdekking eveneens aan uw middelbare studies en uw relatie met P.. Later verklaart u echter dat u in het jaar 2016 over uw geaardheid begon na te denken (notities CGVS, p. 21), wat u wederom in verband brengt met P.. Zoals eerder reeds aangehaald, verklaart u voor het CGVS dat u in 2011 een diploma hoger onderwijs behaalde (notities CGVS, p. 11). U kan de ontdekking van uw geaardheid niet in de tijd situeren aan de hand van uw studies. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen reeds grondig aan. Verder verklaart u dat u er zich comfortabel bij voelde toen P. uw homoseksuele gevoelens naar buiten bracht (notities CGVS, p. 20), dat het goed voelde toen u uw gevoelens voor mannen ontdekte (notities CGVS, p. 23 + p. 25), dat u het nooit slecht gevonden heeft of er over getwijfeld heeft (notities CGVS, p. 23). U verklaart eveneens dat u zich alleen in de kerk ongelukkig voelde omwille van wat u daar hoorde (notities CGVS, p. 31), maar dat u er desondanks niets slecht in zag omdat het iets in uzelf is. U verklaart eveneens de druk van uw kerk te voelen (notities CGVS, p. 23), maar dat het (uw geaardheid) u gelukkig maakt en het iets is wat u altijd wil. Gevraagd wat u met de druk van de kerk bedoelt, verklaart u dat er gepreekt wordt en dat u er zich op dat moment wel slecht bij voelt. Eerder tijdens het onderhoud reeds gevraagd naar onderwerpen waar u zich niet goed bij voelt die door de priester in de preek aangehaald worden (notities CGVS, p. 13-14), haalt u zeer algemeen het onderwerp van diverse zonden aan, zonder dat u hierbij verwijst naar het onderwerp van een homoseksuele geaardheid of homoseksuele betrekkingen. Het is echter niet aannemelijk dat u, sinds u zich aangetrokken weet tot mannen, zich steeds goed voelt in uw geaardheid, te meer daar u als 14-jarige nog dacht dat homoseksualiteit iets slecht was (notities CGVS, p. 20) en er daarna niet verder over nagedacht heeft (notities CGVS, p. 21) tot u P. ontmoette. Bovendien, gevraagd wat u over uw eigen geaardheid dacht op het moment dat P. zijn gevoelens bekende, verklaart u dat u dacht dat het slecht was (notities CGVS, p. 22). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de ontdekking van uw geaardheid en de aanvaarding van deze geaardheid. Deze tasten de doorleefdheid van uw verklaringen nog verder aan.

Bovendien is het niet aannemelijk dat u, die reeds gedurende meerdere jaren facebook gebruikt (notities CGVS, p. 33-34 + informatie toegevoegd in het administratieve dossier) en dus gebruik maakt van het internet, het internet niet gebruikt om informatie in te winnen over homoseksualiteit en de situatie van homoseksuelen in Nigeria (notities CGVS, p. 24). Dit is des te frappanter aangezien u niemand aanspreekt over homoseksualiteit (notities CGVS, p. 18) en toch op de ene of de andere manier meer te weten zal willen komen over uw eigen geaardheid, te meer daar u verklaart dat uw leven in uw eigen land in gevaar is omwille van deze geaardheid (notities CGVS, p. 15) en u als 14-jarige nog dacht dat homoseksualiteit iets slecht was (notities CGVS, p. 20). Aansluitend verwondert het dat u, die zelfs het betreffende onderdeel van de criminele wetgeving weet te benoemen (notities CGVS, p. 15), denkt dat er een gevangenisstraf van 30 jaar staat op homoseksualiteit omdat dit op tv en in het nieuws zo vermeld wordt (notities CGVS, p. 26), terwijl uit informatie blijkt dat de gevangenisstraf maximum 14 jaar bedraagt (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier).

U toont evenmin aan dat u enige inschatting kan maken van het risico dat homoseksuelen in uw thuisland lopen. Het is immers niet aannemelijk dat u niet zou controleren of de deur naar uw appartement niet op slot is enkel en alleen omdat u dacht dat er niemand naar binnen zou komen en iedereen (in het gebouw) naar zijn werk was (notities CGVS, p. 16-17).

Bovendien wijst het op een gebrek aan doorleefdheid in uw verklaringen omtrent uw beweerde geaardheid dat u eerst financiële redenen aanhaalt waarom u zich niet elders in Nigeria kan vestigen (notities CGVS, p. 27), waarna u verklaart dat er altijd gevochten wordt en noemt u Boko Haram, zonder dat u hierbij op enigerlei verwijst naar uw beweerde geaardheid.

Verder verspreekt u zich meermaals tijdens het onderhoud voor het CGVS. Gevraagd hoe u ontdekte dat u homo bent, verklaart u "Mijn gevoelens voor vrouwen.... voor mannen" (notities CGVS, p. 5). Later gevraagd wat u niet kon uitdrukken, verklaart u "De gevoelens naar de andere sekse, om die te uiten. Het was moeilijk voor mij" (notities CGVS, p. 18). Deze versprekingen tasten de geloofwaardigheid van de door u geopperde geaardheid waarbij u op mannen valt nog verder aan.

Eveneens blijkt uit de informatie beschikbaar in uw administratieve dossier dat u bij uw onderschepping op de luchthaven verklaarde internationale bescherming aan te vragen omdat u een affaire gehad heeft met een getrouwde vrouw en de man van deze vrouw de affaire ontdekt zou hebben (Federale Politie, "Beslissing: aanvraag internationale bescherming + afgifte bijlage 25 + overbrenging Caricole"). Gevraagd naar de redenen die u bij uw aankomst in België opgaf voor uw vlucht uit Nigeria, verklaart u dat u toegaf documenten gestolen te hebben en dat u uitlegde dat u homo bent (notities CGVS, p. 17). Geconfronteerd met de verklaring die u aflegde voor de Federale Politie, ontkent u gesproken te hebben over een relatie met een getrouwde vrouw. U weet echter niet waarom dit genoteerd werd. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent de reden van uw vlucht uit Nigeria.

Met betrekking tot het artikel dat door Spy News online gepubliceerd werd, kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Vooraf dient te worden gesteld dat een dergelijk online bericht slechts een betrouwbare bewijswaarde heeft en op zich geen bewijs vormt dat de er in aangehaalde feiten waarachtig zijn. Het is enkel het bewijs dat het bericht online verschenen is. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt bovendien dat journalisten in Nigeria regelmatig omgekocht worden om tegen betaling artikels in de Nigeriaanse media te laten verschijnen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Alle soorten van publicaties in Nigeria zijn hieraan onderhevig, waaronder tijdschriften en kranten en zelfs de traditionele media. Daarenboven blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet overgenomen werd door andere media (zie administratieve dossier) of dat in andere pers vermelding gemaakt werd dat u door de politie gezocht zou worden. Bovendien verwondert het dat u eerst verklaart dat u de media van Nigeria niet opvolgt (notities CGVS, p. 31), maar dat u wel verklaart het nieuws te lezen wanneer gevraagd wordt hoe u dit artikel gevonden heeft (notities CGVS, p. 32).

Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid en relaties.

U vreest eveneens dat u naar de gevangenis zal moeten omdat u identiteitsdocumenten gestolen heeft (notities CGVS, p. 15).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u verklaart deze documenten gestolen te hebben om zodoende uw staat te kunnen verlaten, toen u in een hotelletje overnachtte nadat u betrapt werd met G. (notities CGVS, p. 11-13). Zoals eerder reeds vastgesteld, heeft u uw homoseksuele geaardheid niet aannemelijk gemaakt, waardoor u het evenmin aannemelijk gemaakt heeft dat u met een andere man betrapt werd. Hierdoor maakt u eveneens de manier waarop u aan deze identiteitsdocumenten kwam niet aannemelijk. Bovendien verklaart u voor het CGVS uitdrukkelijk dat u bij uw onderschepping op de luchthaven verklaarde dat "de documenten niet van mij waren en dat het ook een probleem kon zijn voor mij" (notities CGVS, p. 17). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter niet dat u bij uw onderschepping op de luchthaven aan de Federale Politie hier enige verklaringen over heeft afgelegd (Federale Politie, "Beslissing: aanvraag internationale bescherming + afgifte bijlage 25 + overbrenging Caricole"). Uit deze zelfde informatie blijkt bovendien dat u reisde met documenten op naam van B.E. (...), terwijl u zelf aangeeft dat deze persoon B.E. (...) heet (notities CGVS, p. 15). Verder verklaart u over deze zaak niets vernomen te hebben en heeft niemand u daar iets over verteld. U maakt het niet aannemelijk dat u omwille van diefstal van identiteitsdocumenten vervolgd zal worden in uw land van herkomst.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor het CGVS dat u voor het zoontje van uw overleden broer instaat (notities CGVS, p. 10). U verklaart dat het zoontje, Prince, op het moment van het onderhoud bijna 2 maanden oud is. U herhaalt dit later tijdens het onderhoud (notities CGVS, p. 33). Echter, uit uw profiel op facebook (toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt echter dat er reeds in januari 2018 en juni 2017 foto's van Prince toegevoegd werden – meer dan 2 jaar geleden. Hiermee geconfronteerd verklaart u

eenvoudigweg dat u zich misschien kan vergissen met de leeftijd (notities CGVS, p. 34). Het is echter niet aannemelijk dat u het verschil tussen 2 maanden of 2 jaar niet zou kennen.

Gelet op het voorgaande, heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk gevisieerd te worden omwille van uw geaardheid, dan wel dat u gezocht wordt omwille van het stelen van identiteitsdocumenten.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een eerste en tevens enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuurd. Daarnaast stelt hij dat een manifeste beoordelingsfout werd begaan.

Verzoeker gaat vooreerst in op zijn relatie met P.. Hij betoogt:

"Verzoeker verklaarde immers dat hij het moeilijk had wanneer zijn ouders stierven (omstreeks 2008) en P. hem op school hielp (gehoorverslag p. 20). De relatie met P. situeerde verzoeker ongeveer tussen 2007 en 2009 en op een ogenblik dat hij 19 jaar oud was (gehoorverslag p. 23). Het einde van de relatie met P. situeerde verzoeker toen hij 21 jaar oud was (gehoorverslag p. 22).

Verzoeker slaagde er dan ook wel degelijk in de relatie met P. te situeren en legde steeds eenduidige verklaringen hieromtrent af.

Enkel op de vraag wanneer verzoeker ontdekte dat hij gevoelens voor P. had, antwoordde verzoeker met het weinigzeggende '16' (gehoorverslag p. 21), waarop hem de vraag gesteld werd of hij toen 16 was of het 2016 was (gehoorverslag p. 21) en verzoeker '2016' antwoordde (gehoorverslag p. 21).

Naar aanleiding hiervan besluit het CGVS dat verzoeker niet zou kunnen situeren wanneer hij een relatie had met P.. Het is nochtans duidelijk dat – wanneer men het volledige relaas van verzoeker doorneemt – verzoeker problemen heeft met cijfers.

Zo antwoordde hij op de vraag wanneer hij ontdekte dat hij homo was, met het cijfer '27' en stelde na de vraag tot verduidelijking dat het in 2007 was (gehoorverslag p.). Degelijke onduidelijkheden met betrekking tot cijfers hebben zich meermaals tijdens het gehele voorgedaan, zodat het duidelijk is dat verzoeker problemen met cijfers aan zich heeft.

Tenslotte kunnen de verklaringen die verzoeker deed betreffende het aantal relaties die hij had in Nigeria, niet als tegenstrijdig worden beschouwd.

Verzoeker heeft immers steeds verklaard dat hij eerst een relatie had met P. en vervolgens een relatie met G.. Dat verzoeker enkel G. noemde als een 'vaste relatie' is te wijten aan het feit dat de relatie met

P. niet zo erg lang heeft geduurd, verzoeker op dat ogenblik zijn eigen homoseksualiteit nog aan het ontdekken was en de relatie met P. op seksueel vlak niet zo verregaand was als deze met G.. Met P. speelde verzoeker immers spelletjes (gehoorverslag p. 6) en stelde wel seksuele handelingen, doch met G. had verzoeker voor het eerst echt seks (gehoorverslag p. 7), vandaar dat verzoeker G. als zijn vaste relatie omschreef en P. als zijn eerste man."

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn relatie met Gabriël. In dit kader doet hij gelden:

"Verzoeker heeft nochtans doorheen het gehele verhoor verklaard dat hij bij aanvang van zijn hogere studies een relatie kreeg met G.. Verzoeker heeft slechts éénmaal gesteld dat dit in 2015 zou geweest zijn omdat dit hem anders te lang leek.

Zoals reeds voorafgaandelijk uiteengezet, heeft verzoeker het moeilijk met cijfers, zodat hieraan weinig belang kan gehecht worden. Het feit dat verzoeker het begin van zijn relatie met G. steeds situeerde bij het begin van zijn hogere studies, is dan ook van doorslaggevend belang.

Ook de opmerking als zou verzoeker G. niet vermeld hebben op de vraag of hij homoseksuelen in Nigeria kende, is niet pertinent.

Verzoeker antwoordde immers tweemaal op de vraag of hij homo's kende in Nigeria met de wedervraag "mensen"? ((gehoorverslag p. 25), waaruit duidelijk blijkt dat de vraag voor hem niet geheel duidelijk was.

Aangezien verzoeker ervan uitging dat hij namen van 'mensen' in het algemeen diende te vernoemen, noemde hij enkel Peter en Collin en vermeldde hij niet de namen van de personen met wie hij een relatie had (gehad) zoals P. en G..

Dergelijke opmerkingen zijn dan ook onvoldoende om te besluiten dat verzoeker zijn homoseksuele relaties in Nigeria niet of onvoldoende zou hebben aangetoond.

Temeer daar verzoeker wel zeer duidelijke verklaringen aflegde omtrent zijn ontluikende homoseksuele geaardheid, het eerst latent aanwezig zijn (of in de woorden van verzoeker 'slapend') en het zich steeds meer bewust worden van zijn homoseksualiteit.

Ook de verklaringen betreffende de worsteling die verzoeker beleefde telkens hij naar de kerk ging en hoorde preken over zonde en kuisheid, zijn zeer gedetailleerd en voelen doorleefd.

Dat in het licht van deze verklaringen, de homoseksuele geaardheid van verzoeker dan ook dient te worden aangenomen.

Dat de bestreden beslissing dan ook gebrekkig gemotiveerd is en niet op een zorgvuldige wijze werd genomen."

Verzoeker voert verder aan:

"Dat het CGVS verder stelt dat het niet aannemelijk zou zijn dat verzoeker, die reeds gedurende meerdere jaren facebook gebruikt, het internet niet zou gebruiken om informatie in te winnen over homoseksualiteit en de situatie van homoseksuelen in Nigeria.

Verder zou verzoeker denken dat er een gevangenisstraf van 30 jaar staat op homoseksualiteit in Nigeria, terwijl dit in werkelijkheid 'slechts' 14 jaar zou zijn.

Dat verzoeker betreffende de strafmaat enkel verklaarde wat hij op TV had vernomen en inderdaad niet zelf op verder onderzoek uitging, nu hij ervan uitging dat wat hij op het nieuwe hoorde, juist was en ook de realiteit was.

Verzoeker deed geen verder onderzoek naar homoseksualiteit op het internet omdat hij reeds van jongs af aan in homoseksuele relaties beland was en hij dus zelf proefondervindelijk kon vaststellen wat dit inhield. Overigens keek hij wel naar 'blauwe films' (pornofilms).

Bovendien kon hij ook goed met G. over zijn gevoelens praatte, zodat het internet verzoeker nog weinig extra informatie kon verschaffen.

Verzoeker kende zijn gevoelens, kon die ook beleven door zijn relaties en wist dat homoseksualiteit in Nigeria strafbaar was en hij bijgevolg zijn privéleven diende geheim te houden. Internet kon verzoeker dan ook over dit onderwerp niets of weinig meer bijbrengen."

Eveneens doet verzoeker gelden:

"Het feit dat verzoeker zich zgn. meerdere malen zou versproken hebben tijdens het gehoor en o.m. zou verwezen hebben naar 'mijn gevoelens voor vrouwen... mannen', 'gevoelens naar de andere sekse tonen al evenmin aan dat verzoeker niet de waarheid zou vertellen.

Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoeker verschillende malen de vraag niet volledig verstond, de vraag voor hem onduidelijk was en hij tevens opmerkte dat de protection officer te snel sprak (gehoorverslag p. 2).

Ook met betrekking tot het gegeven waar verzoeker woonde/vertrok in Nigeria deed zich een duidelijk taalkundig misverstand voor (leave / live) (gehoorverslag p. 12), zodat het verhoor geenszins op een al te vlotte wijze verlopen is en het duidelijk is dat verzoeker het gesproken Engels niet steeds verstond.

Bovendien heeft verzoeker ook jarenlang zijn geaardheid verborgen moeten houden in Nigeria en moest hij bijgevolg doen alsof hij geïnteresseerd was in vrouwen, waardoor hij het vaak over 'vrouwen' had terwijl hij in zijn hart 'mannen' bedoelde.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat verzoeker na al die jaren zich misspreekt in de context van relaties en het over vrouwen of de andere sekse heeft."

Omtrent zijn verklaringen ten overstaan van de Federale Politie, stelt verzoeker:

"Verzoeker blijft echter pertinent bij zijn verklaring dat hij dergelijke zaken nooit verklaard heeft, doch steeds stelde homoseksueel te zijn.

De notities van de Federale Politie maken echter geen deel uit van de asielprocedure, zodat deze dan ook niet tegen verzoeker kunnen worden gebruikt.

Er is immers geen enkel bewijs in welke omstandigheden dit gesprek heeft plaatsgevonden, welke taal er gebruikt werd, of de Federale Politie zich voldoende duidelijk kon maken, enzovoort enzovoort.

Hiernaar verwijzen om het asielrelaas van verzoeker te ondermijnen, kan dan ook niet aanvaard worden."

Verzoeker benadrukt verder dat hij ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming een krantenartikel heeft neergelegd. Hij stelt dat hiermee in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden en dat dit niet correct wordt ingeschat. Het CGVS toont niet aan dat het artikel niet authentiek is of dat de betrokken journalist werd omgekocht.

Verzoeker concludeert dat hij zijn geaardheid en relaties weldegelijk aannemelijk maakt. Hij vervolgt:

"Aangezien homoseksualiteit in Nigeria verboden is sinds Same-Seks Marriage (Prohibition) Bill (SSMPA) en er gevangenisstraffen van 10 tot 14 jaar op staan, loopt verzoeker een ernstig risico dat hij in Nigeria zal worden opgesloten, temeer daar zijn partner G. reeds werd gearresteerd.

Dat bovendien ernstige mensenrechtenschending in Nigeria schering en inslag zijn tegen LGBT, zoals blijkt uit het gespecialiseerde rapport van Human Rights Watch en deze groep geen bescherming kan invoeren van de overheid :

(...)

Dat verzoeker bij een terugkeer naar Nigeria dan ook het risico loopt op vervolging wegens zijn seksuele geaardheid, zodat hij als vluchteling dient erkend te worden.

Dat er in casu minstens sprake is, dat in geval van een terugkeer van verzoeker naar zijn herkomstland, hij een reëel risico op ernstige schade loopt (waartegen zij geen bescherming van de autoriteiten kan invoeren) in de zin van doodstraf of executie foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zijn land van herkomst.

Dat verzoeker wel degelijk in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van art. 48 Vw.

Dat de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden."

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker algemene informatie omtrent de situatie voor homoseksuelen in Nigeria bij het verzoekschrift (bijlage 2).

Ter terechtzitting legt verzoeker de volgende stukken voor: een bewijs van ongehuwde staat, attest van het register van de Hoog Gerechtshof Edo State; een bewijs van ongehuwde staat, attest van de lokale raad; bewijs van studies; en de geboorteakte van Prince.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid omdat u niet in het bezit bent van de nodige documenten voor binnenkomst op het grondgebied, rechtvaardigt dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd overeind.

3.3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn

verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.5. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij homoseksueel is, werd betrapt met een partner en daarom wordt gezocht.

Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Nigeriaanse samenleving. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Omtrent verzoekers zelfverklaarde homoseksuele geaardheid wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Eveneens blijkt uit de informatie beschikbaar in uw administratieve dossier dat u bij uw onderschepping op de luchthaven verklaarde internationale bescherming aan te vragen omdat u een affaire gehad heeft met een getrouwde vrouw en de man van deze vrouw de affaire ontdekt zou hebben (Federale Politie, “Beslissing: aanvraag internationale bescherming + afgifte bijlage 25 + overbrenging Caricole”). Gevraagd naar de redenen die u bij uw aankomst in België opgaf voor uw vlucht uit Nigeria, verklaart u

dat u toegaf documenten gestolen te hebben en dat u uitlegde dat u homo bent (notities CGVS, p. 17). Geconfronteerd met de verklaring die u aflegde voor de Federale Politie, ontkent u gesproken te hebben over een relatie met een getrouwde vrouw. U weet echter niet waarom dit genoteerd werd. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent de reden van uw vlucht uit Nigeria."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Opnieuw tracht hij te ontkennen dat hij ten overstaan van de politie zou hebben gesproken over een relatie met een getrouwde vrouw en dat hij aldaar zou hebben aangegeven homoseksueel te zijn. Dit kan gelet op de duidelijke aard van zijn verklaringen, opgenomen in de stukken van de Federale Politie, echter niet worden aangenomen. Verder acht de Raad de verklaringen die verzoeker aflegde ten overstaan van de politie weldegelijk relevant ter beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn gezegden in het kader van onderhavige procedure internationale bescherming. Dat hij jegens de politie aangaf dat hij werd gezocht omwille van het hebben van een overspelige relatie met een vrouw, doet immers manifest afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende homoseksuele geaardheid en de hieruit voorgesproten problemen en vrees.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Uw verklaringen omtrent uw eerste (homoseksuele) relatie met P. overtuigen allerminst. U verklaart aanvankelijk dat u twee relaties gehad heeft (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 14/11/2019 (verder notities CGVS), p. 6), met P. en G.. Later nogmaals gevraagd hoeveel vaste partners u had in Nigeria, verklaart u echter dat u tot nu toe één partner gehad heeft (notities CGVS, p. 27). Gevraagd met wie, noemt u G.. Gevraagd of u met P. dan geen serieuze relatie had, verklaart u "Dat is mijn eerste man. Ik had P. en G.." Verder, gevraagd hoe lang u samen was met P., verklaart u dat u van 2007 tot 2009 met P. was (notities CGVS, p. 7). U verklaart eveneens dat jullie uit elkaar gingen nadat uw - middelbare - school afliep in 2008 (notities CGVS, p. 6 + p. 22). Echter, gevraagd wanneer u ontdekte dat u gevoelens had voor P., noemt u het getal "16" (notities CGVS, p. 21). Gevraagd of u toen 16 jaar was of dat u het jaar 2016 bedoelt, verklaart u "in 2016." Ter bevestiging gevraagd of u nog over P. spreekt, antwoordt u bevestigend. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent de periode waarin u een relatie had met P. en kan deze relatie niet eenduidig plaatsen aan de hand van uw studies. Dit tast de doorleefdheid van uw relatie grondig aan. Hoewel u verklaart dat u uw gevoelens niet in het openbaar kon tonen (notities CGVS, p. 3 + p. 6 + p. 8 + p. 19) en dat uw leven in gevaar is omwille van uw geaardheid (notities CGVS, p. 15) verwondert het dat u niet weet waarom P. zijn gevoelens durfde te uiten of wanneer P. zijn eigen geaardheid ontdekte (notities CGVS, p. 22). Dit prangt des te meer aangezien P. ineens ook twee van zijn vrienden outte als homoseksueel (notities CGVS, p. 21). Gelet op het voorgaande maakt u uw eerste homoseksuele relatie niet aannemelijk."

Verzoeker slaagt er niet in om de voormelde motieven te ontkrachten. Dat het duidelijk zou zijn dat hij slecht zou zijn met cijfers, blijkt in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen geenszins uit de stukken van het dossier en kan de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen omtrent de duur van zijn relatie met P. niet verklaren. Uit de stukken van het dossier blijkt immers dat verzoeker zelf steevast spontaan gebruik maakte van de nodige datums, cijfers, tijdsaanduidingen en -periodes. Daarenboven kan dit argument bezwaarlijk overtuigen gelet op verzoekers scholingsgraad. Verzoeker studeerde immers af aan het secundair en hij voltooide nadien ook zijn hoger onderwijs. Hij studeerde af aan de polytechnische hoge school in Auchy en behaalde er zijn diploma 'Office Technology' en management. Bij het CGVS omschreef hij dit als secretariaat en kantoor (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.11; verklaring DVZ, nr.11; map 'landeninformatie'). Dat verzoeker dermate slecht zou zijn met cijfers dat hij niet bij machte is om bepalende levensgebeurtenissen te situeren in de tijd, kan dan ook hoegenaamd niet worden aangenomen.

Voorts tracht verzoeker de vastgestelde incoherentie in zijn verklaringen omtrent het aantal homoseksuele partners dat hij zou hebben gehad ten onrechte te minimaliseren door één van deze relaties af te doen als minder serieus en niet zo lang. Verzoekers relatie met P. zou immers minstens een aantal jaren hebben geduurd. Daarenboven was dit volgens hem de persoon die zijn homoseksuele gevoelens naar boven bracht. Hoe dan ook moet in dit kader worden opgemerkt dat verzoekers uitleg niet kan verklaren waarom hij dermate wisselende verklaringen aflegde over zijn partners. Zo hij werkelijk van menig was dat één van zijn twee relaties niets te betekenen had, kon immers worden verwacht dat hij dit steevast zo zou hebben verklaard en consequent zou hebben aangegeven slechts één partner te hebben gehad.

De overige, voormelde motieven laat verzoeker ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd gelden.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“U maakt eveneens uw relatie met G. I. (...) niet aannemelijk. U verklaart dat uw relatie met G. begon in 2009 nadat u tot het hoger onderwijs toegelaten werd (notities CGVS, p. 6), welk diploma u behaalde in 2011 (notities CGVS, p. 11). U verklaart meermaals dat u G. leerde kennen omdat hij u hielp huisvesting te zoeken opdat u zou kunnen studeren (notities CGVS, p. 6-8 + p. 28). Later tijdens het onderhoud nogmaals gevraagd wanneer uw relatie met G. begon, verklaart u echter plotsklaps dat dit zo’n 4 jaar geleden was – in 2015 - en dat 2009 te lang geleden is (notities CGVS, p. 28). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de start van uw relatie met G. en kan deze relatie niet eenduidig plaatsen aan de hand van uw studies, te meer daar G. u hielp in uw zoektocht naar huisvesting tijdens uw studies. Dit tast de doorleefdheid van uw relatie grondig aan. Zoals eerder reeds aangehaald, verklaart u meermaals dat u uw gevoelens niet in het openbaar kon tonen (notities CGVS, p. 3 + p. 6 + p. 8 + p. 19), dat uw leven in gevaar is omwille van uw geaardheid (notities CGVS, p. 15). U was eveneens bang dat iemand zou vertellen dat u geen man was (notities CGVS, p. 19). Het is dan ook niet aannemelijk dat u niet weet waarom G. zijn gevoelens durfde te tonen (notities CGVS, p. 8 + p. 28) door bij u in bed te kruipen (notities CGVS, p. 6 + p. 28), te meer daar jullie ook spraken over jullie gevoelens (notities CGVS, p. 30). Het verwondert bovendien dat u niet weet hoe G. zijn geaardheid ontdekte, te meer daar hij zich nooit slecht voelde over zijn geaardheid. Aangezien jullie relatie begon in 2009 (notities CGVS, p. 11), dan wel in 2015 (notities CGVS, p. 28) en duurde tot oktober 2019 (notities CGVS, p. 6) en jullie spraken over jullie gevoelens (notities CGVS, p. 30), is het eveneens onbegrijpelijk dat u verklaart in Nigeria aan niemand verteld te hebben dat u homoseksueel bent (notities CGVS, p. 14 + p. 18 + p. 23-24). (...). Gelet op het voorgaande maakt u ook uw relatie met G. niet aannemelijk.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde, pertinente en terechte motieven. Waar hij ter verklaring van de strijdigheden in zijn gezegden opnieuw wijst op zijn vermeende moeilijkheid met datums en cijfers, kan dienstig worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Voor het overige laat verzoeker de voorgaande motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Bijkomend kan in het kader van het voorgaande overigens worden opgemerkt dat de handelwijze van Gabriël bij de aanvang van verzoekers beweerde relatie met deze persoon in de Nigeriaanse context totaal onaannemelijk is. Dat deze persoon, hoewel deze niet wist of verzoeker homoseksueel was, zelfs schrik zou hebben gehad dat verzoeker de politie zou bellen en het als een verrassing ervoer dat verzoeker hem gaf wat hij wilde, zonder eerst enige verdere zekerheid te verkrijgen of enigszins te polsen hoe verzoekers houding was, zich eenvoudigweg aan verzoeker zou hebben vergrepen, is geenszins geloofwaardig (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.8).

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

“U legt eveneens inconsistente verklaringen af omtrent de ontdekking en de aanvaarding van uw homoseksuele geaardheid.

U verklaart dat u in 2007 uw geaardheid ontdekte (notities CGVS, p. 5-6), toen u zo’n 19 à 20 jaar oud was. U linkt uw ontdekking eveneens aan uw middelbare studies en uw relatie met P.. Later verklaart u echter dat u in het jaar 2016 over uw geaardheid begon na te denken (notities CGVS, p. 21), wat u wederom in verband brengt met P.. Zoals eerder reeds aangehaald, verklaart u voor het CGVS dat u in 2011 een diploma hoger onderwijs behaalde (notities CGVS, p. 11). U kan de ontdekking van uw geaardheid niet in de tijd situeren aan de hand van uw studies. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen reeds grondig aan. Verder verklaart u dat u er zich comfortabel bij voelde toen P. uw homoseksuele gevoelens naar buiten bracht (notities CGVS, p. 20), dat het goed voelde toen u uw gevoelens voor mannen ontdekte (notities CGVS, p. 23 + p. 25), dat u het nooit slecht gevonden heeft of er over getwijfeld heeft (notities CGVS, p. 23). U verklaart eveneens dat u zich alleen in de kerk ongelukkig voelde omwille van wat u daar hoorde (notities CGVS, p. 31), maar dat u er desondanks niets slecht in zag omdat het iets in uzelf is. U verklaart eveneens de druk van uw kerk te voelen (notities CGVS, p. 23), maar dat het (uw geaardheid) u gelukkig maakt en het iets is wat u altijd wil. Gevraagd wat u met de druk van de kerk bedoelt, verklaart u dat er gepreekt wordt en dat u er zich op dat moment wel slecht bij voelt. Eerder tijdens het onderhoud reeds gevraagd naar onderwerpen waar u zich niet goed bij voelt die door de priester in de preek aangehaald worden (notities CGVS, p. 13-14), haalt u zeer algemeen het onderwerp van diverse zonden aan, zonder dat u hierbij verwijst naar het onderwerp van een homoseksuele geaardheid of homoseksuele betrekkingen. Het is echter niet aannemelijk dat u, sinds u zich aangetrokken weet tot mannen, zich steeds goed voelt in uw geaardheid, te meer daar u als 14-jarige nog dacht dat homoseksualiteit iets slecht was (notities CGVS, p. 20) en er daarna niet verder over nagedacht heeft (notities CGVS, p. 21) tot u P. ontmoette. Bovendien, gevraagd wat u over uw eigen geaardheid dacht op het moment dat P. zijn gevoelens bekende, verklaart u dat u dacht dat het slecht was (notities CGVS, p. 22). U legt tegenstrijdige en

inconsistente verklaringen af over de ontdekking van uw geaardheid en de aanvaarding van deze geaardheid. Deze tasten de doorleefdheid van uw verklaringen nog verder aan."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Op zijn beweerde onvermogen om cijfers te hanteren, werd reeds hoger meermaals en genoegzaam ingegaan.

Voor het overige beperkt verzoeker zich ertoe boudweg te poneren dat hij weldegelijk duidelijke en doorleefde verklaringen zou hebben afgelegd over de ontdekking van zijn geaardheid. Hiermee doet verzoeker in het geheel geen afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen omtrent zijn verklaringen dienaangaande.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Bovendien is het niet aannemelijk dat u, die reeds gedurende meerdere jaren facebook gebruikt (notities CGVS, p. 33-34 + informatie toegevoegd in het administratieve dossier) en dus gebruik maakt van het internet, het internet niet gebruikt om informatie in te winnen over homoseksualiteit en de situatie van homoseksuelen in Nigeria (notities CGVS, p. 24). Dit is des te frappanter aangezien u niemand aanspreekt over homoseksualiteit (notities CGVS, p. 18) en toch op de ene of de andere manier meer te weten zal willen komen over uw eigen geaardheid, te meer daar u verklaart dat uw leven in uw eigen land in gevaar is omwille van deze geaardheid (notities CGVS, p. 15) en u als 14-jarige nog dacht dat homoseksualiteit iets slecht was (notities CGVS, p. 20). Aansluitend verwondert het dat u, die zelfs het betreffende onderdeel van de criminele wetgeving weet te benoemen (notities CGVS, p. 15), denkt dat er een gevangenisstraf van 30 jaar staat op homoseksualiteit omdat dit op tv en in het nieuws zo vermeld wordt (notities CGVS, p. 26), terwijl uit informatie blijkt dat de gevangenisstraf maximum 14 jaar bedraagt (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. In tegenstelling met wat hij laat uitschijnen was het geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij zich terdege zou hebben geïnformeerd omtrent zijn geaardheid, eventuele problemen voor personen van deze geaardheid, organisaties die hem mogelijk konden bijstaan en de werkelijke risico's die, onder meer strafrechtelijk, aan zijn geaardheid verbonden waren. Dat verzoeker jarenlang als homoseksueel in Nigeria zou hebben geleefd zonder zich op een gedegen wijze te informeren over zijn geaardheid, en dit ondanks dat hij dit eenvoudigweg via het internet had kunnen doen, is niet plausibel.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts volledig onverlet waar gesteld wordt:

"U toont evenmin aan dat u enige inschatting kan maken van het risico dat homoseksuelen in uw thuisland lopen. Het is immers niet aannemelijk dat u niet zou controleren of de deur naar uw appartement niet op slot is enkel en alleen omdat u dacht dat er niemand naar binnen zou komen en iedereen (in het gebouw) naar zijn werk was (notities CGVS, p. 16-17).

Bovendien wijst het op een gebrek aan doorleefdheid in uw verklaringen omtrent uw beweerde geaardheid dat u eerst financiële redenen aanhaalt waarom u zich niet elders in Nigeria kan vestigen (notities CGVS, p. 27), waarna u verklaart dat er altijd gevochten wordt en noemt u Boko Haram, zonder dat u hierbij op enigerlei verwijst naar uw beweerde geaardheid."

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, blijven zij onverminderd gelden.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht aangegeven:

"Verder verspreekt u zich meermaals tijdens het onderhoud voor het CGVS. Gevraagd hoe u ontdekte dat u homo bent, verklaart u "Mijn gevoelens voor vrouwen.... voor mannen" (notities CGVS, p. 5). Later gevraagd wat u niet kon uitdrukken, verklaart u "De gevoelens naar de andere sekse, om die te uiten. Het was moeilijk voor mij" (notities CGVS, p. 18). Deze versprekingen tasten de geloofwaardigheid van de door u geopperde geaardheid waarbij u op mannen valt nog verder aan."

Waar verzoeker het voorgaande tracht toe te schrijven aan problemen inzake de vertaling en de communicatie, dient te worden opgemerkt dat dit niet kan worden gevolgd. Verzoeker gaf aan dat hij de ambtenaar, die zelf de rol van tolk waarnam, goed begreep en er werd hem verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – diende te melden. Hij gaf aan het Engels van de ambtenaar goed te begrijpen, al gaf hij aan dat deze wel snel sprak. Vervolgens werd hem op het hart gedrukt dat hij het moest laten weten indien de ambtenaar te snel zou spreken (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.1-2). Uit de voormelde passages uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat de vraagstelling geschiedde in duidelijke bewoordingen. Ook verzoekers antwoorden waren duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Nergens blijkt uit deze passages dat verzoeker de betreffende, concrete vragen foutief zou hebben begrepen. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud, gaf verzoeker bovendien duidelijk aan alle vragen goed te hebben begrepen en ook het Engels van de ondervrager goed te hebben begrepen. Noch verzoeker, noch diens advocaat formuleerde aan het einde ook maar enige opmerking inzake de vertaling of communicatie

(*ibid.*, p.34). Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen noemenswaardige problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid.

Dat verzoeker zich bij het CGVS zou hebben versproken omdat hij zijn geaardheid in Nigeria verborgen diende te houden, kan voorts niet overtuigen. Dat hij zich daardoor meermaals zou hebben vergist in een persoonlijk onderhoud in het kader van een verzoek om internationale bescherming dat gebaseerd is op zijn geaardheid, is namelijk niet aannemelijk. Ten overstaan van het CGVS was er immers geen enkele reden om zijn zelfverklaarde geaardheid te verbergen en deed hij dit ook niet.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid en relaties, noch aan de vermeende problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de andere reden waarom verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst en wordt hierover in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“U vreest eveneens dat u naar de gevangenis zal moeten omdat u identiteitsdocumenten gestolen heeft (notities CGVS, p. 15).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u verklaart deze documenten gestolen te hebben om zodoende uw staat te kunnen verlaten, toen u in een hotelletje overnachtte nadat u betrapt werd met G. (notities CGVS, p. 11-13). Zoals eerder reeds vastgesteld, heeft u uw homoseksuele geaardheid niet aannemelijk gemaakt, waardoor u het evenmin aannemelijk gemaakt heeft dat u met een andere man betrapt werd. Hierdoor maakt u eveneens de manier waarop u aan deze identiteitsdocumenten kwam niet aannemelijk.”

Verzoeker laat deze motieven geheel ongemoeid. Bijgevolg blijven zij onverminderd overeind.

Het voorgaande klemmt nog des te meer daar uit de stukken van het dossier blijkt dat de versie van verzoekers verklaringen, zoals afgelegd bij het CGVS, manifest in strijd is met zowel zijn eerdere verklaringen, afgelegd ten overstaan van de Federale Politie, als de informatie die bij deze verklaringen is gevoegd. Blijkens zijn verklaringen bij het CGVS zou hij in een hotel de Zweedse documenten hebben gestolen van een niet nader genoemde persoon, die hij herkende omdat deze van dezelfde staat afkomstig was (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.13). Wanneer hij even verder werd ondervraagd over de persoon met wiens document hij reisde, antwoordde hij: *“Zijn identiteit? B.E...E.(...) is de naam erop. Hij had permanente residentie”* (*ibid.*, p.15). Dat verzoekers verhaal bij het CGVS over de diefstal, in een hotel, van iemands identiteitsdocumenten gelogen is, blijkt daarbij echter duidelijk uit het gegeven dat hij ten overstaan van de Federale Politie eerder eenvoudigweg verklaarde dat hij bij zijn reis de documenten van zijn broer had gebruikt. Deze verklaring vindt bovendien bevestiging in de documenten die bij de informatie van de Federale politie zijn gevoegd. De achternaam van de persoon van wie deze documenten zijn is namelijk dezelfde als deze van verzoeker. Aldus kan worden aangenomen dat verzoeker een broer heeft in Zweden en dat hij met de documenten van deze broer heeft gereisd.

Derhalve maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij omwille van de diefstal van identiteitsdocumenten vervolgd zou worden bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verzoeker weerlegt bovendien de volgende motieven niet:

“U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor het CGVS dat u voor het zoontje van uw overleden broer instaat (notities CGVS, p. 10). U verklaart dat het zoontje, Prince, op het moment van het onderhoud bijna 2 maanden oud is. U herhaalt dit later tijdens het onderhoud (notities CGVS, p. 33). Echter, uit uw profiel op facebook (toegevoegd aan uw administratieve dossier) blijkt echter dat er reeds in januari 2018 en juni 2017 foto's van Prince toegevoegd werden – meer dan 2 jaar geleden. Hiermee geconfronteerd verklaart u eenvoudigweg dat u zich misschien kan vergissen met de leeftijd (notities CGVS, p. 34). Het is echter niet aannemelijk dat u het verschil tussen 2 maanden of 2 jaar niet zou kennen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd gelden. Zij vormen een bijkomende negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin kan worden aangenomen.

De door verzoeker neergelegde stukken zijn niet van die aard dat zij de voorgaande vaststellingen kunnen ontkrachten.

Het door verzoeker neergelegde krantenartikel, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, is niet van zulke aard dat dit afbreuk kan doen aan de voormelde vaststellingen. Ten aanzien van dit artikel, wordt in de bestreden beslissing immers met recht gemotiveerd:

"Met betrekking tot het artikel dat door Spy News online gepubliceerd werd, kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Vooraf dient te worden gesteld dat een dergelijk online bericht slechts een betrouwbare bewijswaarde heeft en op zich geen bewijs vormt dat de erin aangehaalde feiten waarachtig zijn. Het is enkel het bewijs dat het bericht online verschenen is. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt bovendien dat journalisten in Nigeria regelmatig omgekocht worden om tegen betaling artikels in de Nigeriaanse media te laten verschijnen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Alle soorten van publicaties in Nigeria zijn hieraan onderhevig, waaronder tijdschriften en kranten en zelfs de traditionele media. Daarenboven blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet overgenomen werd door andere media (zie administratieve dossier) of dat in andere pers vermelding gemaakt werd dat u door de politie gezocht zou worden. Bovendien verwondert het dat u eerst verklaart dat u de media van Nigeria niet opvolgt (notities CGVS, p. 31), maar dat u wel verklaart het nieuws te lezen wanneer gevraagd wordt hoe u dit artikel gevonden heeft (notities CGVS, p. 32)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat het krantenartikel niet wordt neergelegd in het kader en ter staving van geloofwaardige verklaringen, dat dergelijke publicaties in Nigeria eenvoudigweg tegen betaling kunnen worden verkregen, dat het artikel niet werd opgepikt door andere media, dat verzoeker bedenkelijke verklaringen aflegde over de wijze waarop hij over het artikel op de hoogte kwam en dat het artikel hoe dan ook geen garantie biedt voor de waarachtigheid van hetgeen hierin wordt gepubliceerd, volstaat te dezen om iedere bewijswaarde aan (de inhoud van) het neergelegde krantenartikel te ontfangen.

Gelet op het voorgaande, is verzoekers verwijzing naar informatie over de situatie voor homoseksuelen in Nigeria verder niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Wat de ter terechtzitting neergelegde stukken betreft (een bewijs van ongehuwde staat, attest van het register van de Hoog Gerechtshof Edo State; een bewijs van ongehuwde staat, attest van de lokale raad; bewijs van studies; geboorteakte van Prince) kan worden volstaan met de vaststelling dat (i) op zich de huwelijks staat van verzoeker niet ter discussie staat, en het al dan niet gehuwd zijn bovendien nog niet betekend dat de persoon homoseksueel is en gender gerelateerde problemen kent, (ii) zijn opleiding niet wordt betwist, en (iii) het niets ter zake doet bij een onderzoek naar de geaardheid van verzoeker wie de vader is van Prince of hoe oud het kind is. Met betrekking tot dat laatste wordt trouwens enkel correct vastgesteld dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt over de leeftijd van Prince, een kind waarover hij beweert dat dit het kind is van zijn broer en dat hij er zorg voor draagt. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de reeds hoger aangevoerde en besproken asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd als volgt:

"Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids,

ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker laat de voormelde motieven geheel onverlet. Hij voert niet één argument aan en brengt evenmin enig begin van informatie bij dat aan deze motieven afbreuk zou kunnen doen. Bijgevolg toont hij niet aan dat de situatie in zijn land en regio van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS